

Моя маленька незалежність...

Шановні мої читачі, автори, колеги! До вас звертаюся я — Видавнича група «Основа». Тадаєте, це неможливо, бо видавництво — нежива істота і не може розмовляти, думати, дихати...

Так, але я маю десятки розумних голів, які думають над створенням журналів і книжок з моїм логотипом.

Так, але десятки пар очей роздивляються мої тексти, виправляють помилки, перевіряють завдання.

Так, але сотнею голосів я заспіваю 24 серпня гімн України! Бо живі серця співробітників Видавничої групи «Основа» б'ються заради спільної справи — професійного навчання педагогів.

Я ще підліток, мені тільки 14 років. І як усі підлітки, я мрійлива, амбіційна, креативна. Я помиляюся, але ніколи не впадаю у відчай. Я крокую вперед — іноді повільно, іноді швидко. Це — ознаки зростання...

Коли мене створювали, я мріяла змінювати освіту, видавати методику, за якою буде легко вчити і радісно вчитися, допомагати вчителям порадою і підтримкою, бути поруч і в горі, і в радості. У мене виходило. Близько 50 найменувань журналів, 134000 передплатників. Змінювалися міністри і програми — ми продовжували працювати.

Затребувані нові технології? Будь ласка! «Електронний конструктор уроку» з конспектами і презентаціями: завантажуй, користуйся, вдосконалюй.

Потрібне живе спілкування? Мої **безкоштовні навчальні вебінари** збирають близько двох тисяч слухачів за сесію.

Для підвищення кваліфікації тепер не потрібно їхати кудись — «Дистанційна Академія» доправитиме вас нові знання додому.

© Святослав Вакарчук

Публікація потрібна «на вчора»? Будь ласка, *Електронний «Учительський журнал»*, який я називаю «народним», бо його створено онлайн, самими педагогами, розмістить вашу роботу.

Я не боюся інновацій — і отримую вашу підтримку, не боюся братися за великі проекти — і мої підручники виграють конкурси. У мене попереду стільки цікавих і корисних справ — впопалася б друкарня.

Це ж круто — бути молодим амбітним видавництвом навчальної літератури в молодій незалежній країні.

Але в країну увірвалася війна. Кримським, донецьким, луганським школярам викладають тепер іншу історію, іншою мовою — чужі люди господарюють у моїй країні...

І жахи, про які лише читали у книжках, оживають.

Так дивно і страшно:

— Я не можу зараз робити журнали, — каже наш верстальник.

— Як, чому, куди?

— Туди. Добровольцем. — Сором'язлива усмішка. — Хтось же повинен. Чому ж не я?

Збирали, екіпірували — бронежилет, аптечка, тепловізор — проводжали. Непокоїмося, молимося і чекаємо звісток — Донецький аеропорт, Піски, Яворівський полігон... Як ти там, наш хлопчику?! Повертайся з перемогою, Миколо!

Як і раніше, клацають кнопки клавіатур у моїх редакціях, як і раніше, чекають педагогічного ярмарку *«Мій конспект»* і *«Усі уроки»*.

Приніс тисячі радісних відгуків 7-й інтернет-марафон, у колі спікерів якого: Голова громадської ради при МОН України Галина Усатенко, 10 учителів-переможців конкурсу *«Народний спікер»*...

Кілька місяців тому відкрито безкоштовну соціальну мережу для взаємодії учителів і батьків *«ШКОЛАПЛЮС»*.

Ось тільки...

Тільки... у кабінетах у мене висять карти з різнокольоровими прапорами — лінія фронту, «сіра зона», окуповані території.

Тільки... в документах нових співробітників — Луганськ, Донецьк...

Тільки... «збираємо гуманітарку для армії» — стало звичкою.

Тільки... «передаємо книги в "сіру зону"» — увійшло до списку робочих процесів.

Тільки... «допомагаємо дітям» — і посміхаємося крізь сум... Ми не можемо полегшити біль, який принесла в їхні сім'ї війна. Ми можемо лише подарувати маленьким українцям трохи радості та разом з іншими показати приклад щирого серця, для якого немає чужого болю, а є спільна відповідальність за долю України та її дітей.

...Мої вікна виходять на стадіон «Металіст», той самий, який приймав матчі Євро-2012. А з іншого боку — великий заасфальтований майдан. Якщо йти ним у сонячний бік, асфальт іскриться і мерехтить незліченними вкрапленнями — наче алмазний розсип. На алмазному майданчику ганяють на роликах золоті діти: вони волають від захвату, їхній сміх заглушає навіть трамвайний передзвін. На цю картину можна дивитися вічно.

І, виявляється, що я, Видавнича група «Основа», працюю саме задля цих дітей. Їхнього несумного, продуктивного, сучасного навчання. Їхнього мирного життя у вільній єдиній Україні!

З Днем незалежності, автори, читачі, колеги! З Днем незалежності, українці!

Щиро ваша,
Видавнича група «Основа»

